అమెరి'కులాసా' కథలు

- వంగూరి చిట్టెన్‌రాజు

- 18 -

మహా సభలూ- ఆహ్వానిత అతిథి భాగోతాలూ

అనగనగా ఒక రాజు...ఆ రాజు స్వ.ప్ర.సా.వే గా అమెరికాలో తెలుగు సాహిత్యానికి ఆముదపు చెట్టుగా చెలామణీ అవుతున్నాడు కాబట్టి కొన్నేళ్ళ క్రితం ఒకానొక దేశవాళీ మహా సభలలో సాహిత్యం కమిటీకి "కుర్చీ మగాడు" ..అంటే చైర్ పెర్సన్ పదవికి 'ఏక గ్రీవంగా' ఎంపిక అయ్యాడు. ఇక చూసుకోండి. ఆ దిక్కు మాలిన రాజు ....సరే...ఎవరో ఏమిటి లెండి....ఆ దిక్కుమాలిన అనబడే నేను నాలుగు రోజులు కాలర్ ఎగరేసుకుని ఇంటా, బయటా తిరుగుతూ ఉంటే మా క్వీన్ విక్టోరియా ఇక ఉండబట్ట లేక "అదేదో పెద్ద ఏక గ్రీవం, హయగ్రీవం అని గొప్పలు పోకు. అదేమీ కాదు. వాళ్లకి ఇంకెవరూ దొరక్క నీకు తగిలించారు. కాస్త పొగడగానే నువ్వు హనుమంతుడి టైపులో ఉబ్బి పోయి, తోక జాడించుకుంటూ ఒప్పేసుకున్నావు. వాళ్ళకి చాకిరీకి ఎవరో ఒకరు కావాలిగా అదీ. రహస్యం" అని లోగుట్టు బయట పెట్టింది. ఏదైతేనేం, సాహిత్యం పిల్లికి మరో సారి గంట కట్టే అవకాశం వచ్చింది కదా అని నేను బతిమాలి, వాళ్ళ పిల్లలకి బిళ్ళలూ, పెళ్ళాలకి చాక్లెట్లూ ఇచ్చి నాకు తెలిసిన మరో ఇద్దరు, ముగ్గురు రచయితలని సాహిత్య "నిర్వాక" సంఘం లో సభ్యులుగా వేసుకున్నాను.

భలే వారే. నేనేం తప్పు మాట వ్రాయ లేదు. మీరు చదివినది కరెక్టే. నిఘంగానే అది సాహిత్య "నిర్వాక" సంఘమే. ఎందుకంటే మేము సరిగ్గా పని చేస్తామో, లేదో అని మా మీద నిఘా వెయ్యడానికి మహా సభల నిర్వాహక సంఘం వారికి గూర్ఖా సంఘం అయిన జాతీయ సలహాదారుల సంఘంలో ఒకాయన్ని మాకు సలహా దారుడిగా నియమించారు. అనగా ఆయన ఉద్యోగం ఏమిటంటే అన్ని విషయాలలోనూ తమ అగ్రకుల మర్దన సరిగ్గా జరుగుతోందో లేదో అని కాపలా కాసే బహు దొడ్డ మనిషి అనమాట. సమస్య అల్లా ఈ బహు దొడ్డ మనిషికి ఈ "నిర్వాహక" అనే మాట నోట తిరిగేది కాదు. ఎంత ప్రయత్నించినా ఎన్టీఆర్ గారి అగ్నానం లాగా ఎప్పుడు మాట్లాడినా నిర్వాక అనే నోటమ్మట వచ్చేది. అంచేత పదే, పదే నిర్వాక అనేసి నాలిక కరుచుకో లేక ఎందుకొచ్చిన తెలుగు అని ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ అనో లిటరరే కమిటీ అనడం మొదలు పెట్టాడు. పాపం, పాతిక వేల డాలర్లు విరాళం ఇచ్చి ఆ పదవి కొనుక్కున్న ఆయన్ని అంత కష్ట పెట్టడం ఎందుకులే, మనమే సర్దుకు పోదాం అని మా కమిటీ పేరు సాహిత్య "నిర్వాక" సంఘంగా మార్చేశాం. పైగా మేము చేసేది నిర్వహణ తక్కువా, నిర్వాకం ఎక్కువా కాబట్టి మా నిజాయితీ ఆ విధంగా నిరూపించుకున్నాం కదా!

ఇక మేం అందరం కూచుని ఈ మహా సభలలో సాహితీ వేదికని అన్ని మహా సభలలో లాగానే "చరిత్రలో ఎన్నడూ జరగని విధంగా" ఎలా నిర్వహించాలా అని తర్జన భర్జన పడుతూ ఉండగా "మీ బడ్జెట్ ఎంతా?" అని మా మహా సభల కన్వీనర్ గారు అడిగారు. మహా సభలు కదా, మహా గొప్పగా చేసేద్దాం అనుకుని మేము ఆహ్వానిత అతిథుల పట్టిక తయారు చేశాం. ముందుగా సమయానికి "మందూ,

మాకూ" అందివ్వడానికి భార్యా సహితంగా బాగా పేరున్న ఒక సినీ రచయితనీ, ఇక్ష్వాకుల కాలంలో ఒకే ఒక్క సినిమా పాట వ్రాసి ఇంకా ఆ మత్తులోనే ఉండి గొప్ప సినీ గేయ రచయితగా ప్రచారం చేసుకుంటున్న మరొక నిరుద్యోగ రచయిత గారిని వెరైటీ గా భార్యా రహితంగానూ ఎంపిక చేశాం. 'భార్యా రహితం' అంటే ఆయనకి భార్య లేదు అనీ, ఉన్నా ఆయనతో ఎక్కడికీ రాదూ అని అర్థం కాదు. "మహా సభల వారు మా ఇద్దరికీ టిక్కెట్టు పెట్టుకుంటాం అని ఆహ్వానంలో ఉత్తుత్తునే వ్రాస్తే చాలు. మా ఆవిడ టిక్కెట్టు మీరే కొన్నారు అని ఆవిడకి చెప్పి ఆవిడ టిక్కెట్టు నేనే రహస్యంగా కొనుక్కుంటాను" అని ఆయన మాకు లోపాయికారీగా కబురు పంపించారు. అదీ సంగతి. ముందుగా వీళ్ళనే ఎందుకు ఎంపిక చెయ్య వలసి వచ్చిందీ అంటే... సినీ వాసన ఉన్న ఫోటోలు ఉంటే తప్ప మహా సభల ప్రచారం ప్రకటనల్లో అసలు తెలుగు సాహిత్యం గురించి ప్రస్తావించరు కదా! ఉదాహరణకి ఏ గురజాడ వారి ఫోటోయో వేస్తే "ఎవడీ తలపాగా వాడు?" అని చికాకు పడి జనాలు రిజిస్ట్రేషన్ చేసుకోరు కదా! లెక్కలు వేస్తే ఇండియా నుంచి వచ్చే ఈ మూడు తలకాయలకి..అదే లెండి, ఇద్దరు మొగుళ్ళు, ఒక భార్య లకి తలా ఒక్కొక్కరికీ వీసా, ప్రయాణం, స్థానిక హోటల్ ఖర్చులూ కలిసి $3,000 చొప్పున తొమ్మిది వేల డాలర్లు బడ్జెట్ అయింది. ఇక అమెరికాలో ఇతర నగరాల నుంచి ఐదుగురు స్వ.ప్రా.సా.వే లని లాటరీ పద్ధతిలో ఎంపిక చేశాం. ఇక ఈ ఐదుగురు అమెరికా ఆహ్వానిత రచయితలకీ విమానం, ఇతర ఖర్చులూ కలిసి మరొక ఐదారు వేలు కలిసి మొత్తం $15,000 బడ్జెట్ కన్వీనర్ గారికి సమర్పించాం. అమెరికా సాహితీవేత్తలు లాటరీ పద్ధతిలో ఎంపిక చేయబడుదురు. అంటే మొత్తం మహా సభల బడ్జెట్ అయిన 2 మిలియన్ డాలర్లలో ఒక శాతం కంటే తక్కువ... మన తెలుగు రాష్ట్రాలలో సాహిత్యానికి కేవలం 0.1 శాతమే కాబట్టి మనం అంత కంటే బెటరే కదా!

ఇక్కడో చిన్న రామాయణంలో పిడకల వేట.....అమెరికా సాహితీవేత్తల ఎంపికలో అసలు లాటరీ నిజంగా వేసినా, వెయ్యకపోయినా అందరికీ "లాటరీ పద్ధతి లో ఎంపిక అయిన ప్రముఖ స్వ.ప్ర.సా.వేలు" అని తెలుగు వార్తా పత్రికల శీర్షిక టైపులో చెప్పడానికి ఒక ముఖ్య కారణం ఉంది. మా సాహిత్యం కమిటీ అందరం కలిసి అన్నీ పరిశీలించి, ఎంత నిష్పక్షపాతంగా ఏ అమెరికా రచయితని ఎంపిక చేసినా చేస్తే "కుర్చీ మనిషి" గా నా కొంప కొల్లేరే. ఆ రచయితకీ నాకూ ఉన్న కుల, బంధు, స్నేహ బాంధవ్యాలే ఆ ఎంపికకి కారణాలు అనీ, ఇదంతా పైరవీ బాపతు అనీ ఫేస్ బుక్ లో పోస్ట్ లు గేరంటీ. ఇలాంటి వాటిల్లో ఒక సారి రంధ్రాన్వేషణ మొదలయితే ఇక అంతే సంగతులు. పైగా ఎవరిని ఎంపిక చెయ్యాలా అని ఎంత రహస్యంగా మీటింగులు పెట్టుకున్నా, అవి కూడా ఈ అతి చిన్న సెల్ ఫోన్లలో రికార్డ్ చేసి అందులో ఏదైనా "కారాలు, మిరియాలు" ఉంటే మళ్ళీ ఫేస్ బుక్ అంతా బిజీ. నేను విన్నది ఏమిటంటే...ఒకసారి మరొక మహాసభ వారి సాహిత్యం కమిటీ అంతరంగిక సమావేశంలో ఎవరో..అవును నన్నే... ఆహ్వానిస్తే బావుంటుంది అని సూచిస్తే ఆ కమిటీ అధ్యక్షుల వారు "ఆ దిక్కుమాలిన రాజుని తప్ప అమెరికాలో ఇంకెవరైనా పరవాలేదు" అని కోప్పడ్డారుట...ఆ వార్త నా దాకా రానే వచ్చింది. ఏం చేస్తాం. వాళ్ళు పిలవకపోయినా ఆ దిక్కుమాలిన సభలకి వెళ్ళనే వెళ్ళాను. ఎంతయినా తెలుగు సాహిత్యం కదా!

ఇక మా నిర్వాకం కమిటీ వారు "చరిత్రలో ఎన్నడూ జరగని విధంగా" మహా సభల సాహిత్య వేదిక కోసం ప్రతిపాదించిన 15 వేల డాలర్ల బడ్జెట్ మా కన్వీనర్ గారు చూడగానే ఆయన ముందుగా "ఈ స్వ.ప్రా.సా.వే ఎవరూ, ఆయన సినిమా పాటలు రాస్తాడా, పంచ్ డైలాగులా, కథా, పద్మశ్రీ లాంటి బిరుదులు ఏమన్నా కొనుక్కోగలిగారా?" అని అడిగారు. అప్పుడు నేను రహస్యం బయట పెట్ట వలసి వచ్చి, "స్వ.ప్రా.సా.వే అంటే..స్వయం ప్రకటిత సాహితీ వేత్తలు" అన్నాను.

"నాది ఇంగ్లీష్ మీడియం. అదేదో సరిగ్గా చెప్పండి" అన్నాడు కన్వీనర్ గారు.

"అంటే ఏమీ లేదు. ఇది మనలో మన మాట. అమెరికాలో కొంత మంది రచయితలు వ్రాసేది తక్కువ కానీ అందరికీ తాము గొప్ప సాహితీ వేత్తలు అని తెలిసేలా ప్రచారం ఎక్కువ చేసుకుంటారు కాబట్టి వారిని స్వయం ప్రకటిత సాహితీవేత్తలు అని సగౌరవంగా నేను పిలుచుకుంటాను. అంత కంటే ఏం లేదు" అని వివరించాను.

"ఐసీ....మరి మీరు సెలెక్ట్ చేసిన వాళ్ళకి రిజిస్ట్రేషన్ చేసుకుని సభలకి వచ్చే వాళ్ళ అభిమానులు, స్నేహితులు పదేసి మంది ఉంటారా?" అని ఆయన ఆహ్వానిత అతిథి ఖర్చులకి సరిపడా రిజిస్ట్రేషన్లు వస్తాయా అని కాకి లెక్కలు వేసుకుని అడిగాడు.

"గేరంటీ లేదు స్వామీ, సాధారణంగా ఏదైనా ఒక రచయిత మాట్లాడుతూ ఉంటే వాళ్ళ కుటుంబం వాళ్ళు ఇంట్లో భరిస్తున్నాం చాలదా ఆ సభకి రారు." అని మా సాహితీ కుటుంబంలో ఉన్న మరొక రహస్య సాంప్రదాయం బయట పెట్టాను. "మరి అయితే అంత మంది ఎందుకు? జస్ట్ వన్...ఒక్క అమెరికా రచయితని పిలవండి చాలు. ఆయనొక్కడికీ మనం నమోదు రుసుము ,,అంటే రిజిస్ట్రేషన్ డబ్బు, హోటల్ ఖర్చు, విమానం ఖర్చులకీ వెయ్యి డాలర్లు అయిపోద్ది. సుట్టు పక్కల ఊళ్ళ నుంచి కారులో డ్రైవింగ్ చేసుకొచ్చే స్వ.ప్రా....వాటెవర్..అలాంటి ఆయన్నిసెలెక్ట్ చేసి బడ్జెట్ $500 పెట్టుకోండి" అని మేము వేసిన అమెరికా రచయితల బడ్జెట్ ఐదు వేల డాలర్ల నుంచి ఐదు వందలకి తగ్గించేశారు కన్వీనర్ గారు.

"దట్ ఈజ్ ఎ గుడ్ ఐడియా. మా బామ్మరిది ఫ్రెండ్ తమ్ముడు కవిత్వం రాస్తాడంట. అతను డాలస్ లో ఉంటాడు. అతణ్ణి పిలుద్దారి. ఓ పని అయిపోతాది" అని మా సాహితీ "నిర్వాక" కమిటీ సలహాదారు సలహా ఇచ్చేశారు. ఆ కవి గారి పేరు కన్వీనర్ గారు రాసేసుకుని "గుడ్ ఐడియా" అన్నారు. చెప్పొద్దూ, ఈ మహా సభల పేరు చెప్పుకుని, వాళ్ళ ఖర్చుతో అర డజను అమెరికా రచయితలని ఆహ్వానించేసి కాస్త పేరు తెచ్చుకుందాం అనుకున్న నా ప్రణాళిక ఈ దెబ్బతో కుదేలు అయిపోయింది.

" నెక్స్ట్.. ఇండియా నుంచి ఎవరిని పిలుద్దాం అనుకుంటున్నారు? " అని అడిగారు కన్వీనర్ గారు. నేను చింత చచ్చినా పులుపు చావని కారణం చేత మేము ఎంపిక చేసిన ఆ ఇద్దరినీ తెగ పొగిడేసి వాళ్ళ పేర్లు చెప్పాను. ఎంపిక అయిన ఒక భార్యని పొగడడానికి నా దగ్గర సరి అయిన సమాచారం లేదు. కన్వీనర్ గారు తల పంకించి, "మొదటాయన ..అంటే వైఫ్ తో వచ్చే కవి గారు మొన్న రాసిన ఫిల్మ్ ఫ్లాప్ అయింది. రేటింగ్ పడిపోయింది...ఆయనకి ఆరు వేలు వేస్ట్. ఆ డబ్బుకి బ్రహ్మానందాన్ని బతిమాలొచ్చు. బరించడం కష్టం కానీ బెమ్మి గాడొస్తే వెయ్యి టిక్కెట్లు అమ్ముడు పోతాయి."

ఇలా మొత్తానికి రక రకాల బేరాలు ఆడి, రెండు మిలియన్ డాలర్లు ఖర్చుపెడుతూ నిర్వహిస్తున్న ఈ మహా సభలలో తెలుగు సాహిత్య వేదికకి ఎంతో కష్ట పడి $1,500 కేటాయించారు ఘనత వహించిన మహా సభల "నిర్వాక" సంఘం వారు. అనగా 0.1 శాతం...సరిగ్గా మన తెలుగు రాష్ట్రాలలో ప్రభుత్వం వారు సాహిత్యానికి ఇచ్చే దానితో సరిసమానంగా....

ఇదంతా ఇప్పుడు ఎందుకు జ్ఞాపకం వచ్చిందీ అంటే...మొన్న ఒక రోజున నేను అనుకోకుండా, అడగకుండా..ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించేలా నాకు తెలియని ఒకాయన పిలిచి అమెరికాలో జరుగుతున్న ఒకానొక తెలుగు మహా సభలకి గౌరవ అతిధిగా రమ్మని ఆహ్వానించారు. అది వినగానే లాటరీలో జాక్ పాట్ కొట్టేసినంత సంతోషం వేసింది.

ఈ ఆహ్వానం సంగతి వినగానే "అబ్బో, కంగ్రాట్యులేషన్స్. వాళ్ళంతట వాళ్ళే నిన్ను పిలిచారూ అంటే నువ్వు నేను స్వ.ప్ర.సా.వే కాదనమాట" అనేసి..."..."అంతేనా లేక నువ్వు ఎవరిచేతైనా సిఫారస్ చేయించుకున్నావా?" అని కూడా కించిత్తు సందేహంతో అడిగింది మా క్వీన్ విక్టోరియా. అన్నట్టు వాళ్ళు ఆవిడని కూడా పిలిచారో లేదో పిలిచి అడిగితే రాక రాక వచ్చిన ఈ ఏకైక ఆహ్వానమూ వెనక్కి లాగేసుకుంటారేమో? ఇంతకీ ఆ మహారాణీ గారు నాతో ఈ మహా సభలకి వచ్చునో లేదో? వచ్చెను బో, మా రచయితకుల సాంప్రదాయం పాటిస్తూ సాహిత్య వేదికకి సుదూరంగా ఉన్న నగలు మరియు పట్టు చీరాల దగ్గరో, సినీ తారలతో సెల్ఫీలు దిగుతునో కాలక్షేపం చేయునా?

COMMENTS